

שחיתנו עוד בחיי החזיק אותו בהרצנות ומסתמא הבנים ידעו מזה ולא מיחו א"כ גם בתורת ירושה יש לו וזהו פשוט. א"כ פשיטא מילתא שהוא מוחזק ברצנות שלו בלי שום פקפוק ואין ספק ששום אדם אשר הוא ראוי להוראה ויר"ש לא יכנס בגבולו לפרוץ גדר ולהשחית נחלתו אשר מן השמים זכו לו.

סיומא דפסקא דידן מה שנוגע לחזקת הרצ הוא ברור בלא שום פקפוק שהרצ הוא בחזקתו ובני ישראל

יקורו למשמעתו כאשר כבר כתבו הרבנים הגאונים מסיגוט ומטאלטשווא, ולא בא שלישי רק להיות נטפל לעושי מזה, והארכתי קצת מפני כבוד למען יראה כי עיינתי קצת עכ"פ בדבר. והנלע"ד כתבתי פק"ק באניהאד ב' ער"ח אדר תרס"א לפ"ק. אוצר החכמה

והנני דו"ש באהבה וד' ישפות לו שלום וברכה, חטורוד מאוד וכותב בחפזי אליעזר דייטש

[תשובת בעל מעשי למלך]

ב"ה יום ד' לסדר משפטים וואיצען.

רב שלום וברכה מאלקי המערכה למעלת כבוד ידידי הרב הגאון החריק ובקי בחדרי תורה המפואר לשם ולתהלה כש"ת מוה"ר שלום נ"י וויעדער אבדק"י נרעדהאז.

[אח"ח 1234567]

מכתבו העזר הגיעני עם שאלתו שאלת חכם חצי תשובה, והנה ראיתי אשר כוננו ידיו לזרר וללצן דעת הפוסקים נגדון אם אחד אשר שירת כבר איזה שנים בחו"ר רב ועמה באים להורידו משררתו באומרים כי לא נתמנה רק לדיין ורשות צידס לקבל להם רב. והנה מעכסה"ר הביא דעת הפוסקים בזה כי אין להורידו מהתמנותו וכמזואר צקי' רמ"ה, והנה אני מוסיף עליו לאשר ידוע כי נגדון כדידי' דהקהלה קטנה ואין יכולין להספיק רב וגם דיין א"כ

printed from Otzar Hahochma www.otzar.org

בדאי יש בזה השגת גבול, ע"כ לית דין לרץ בושש כי מי שיקבל עליו להיות רב בקהלה ההוא הוראתו אסורה ואין ברשות הקהל להורידו משררתו אשר כבר ניהג בם בתורת רב, כי אף שהי' תחלה מערערין שלא קיבלוהו רק לדיין בודאי אחרי כי מעצמם הבינו כי אין ביכולתם לקבל להם רב ולהחזיק להם גם דיין ע"כ לא מיחו ונתנו שניהם בכל עניי רבנות הנהוג בתפוצות ישראל, וכיון שהחזיק ברשות שלא מיחו ומסתמא נתנו לאשר ידעו כי בלא"ה אין יכולין לקבל להם רב ג"כ, ע"כ אין יכולין להוריד מהתמנותו ומשררתו. והעושה שלום במרומיו יעשה צנייהם וירוס קרנו בכבוד.

והנני ידידו דו"ש

ישעי' הק' זילבערשטיין בלאאמו"ר הג' רד"ל ז"ל